

Sygn. akt III KO 64/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **P.D.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 11 lipca 2018 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 8 września 2016 r., sygn. akt II AKa [...] /16, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 9 marca 2016 r., sygn. akt III K [...] /15,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 28 maja 2018 r. do Sądu Najwyższego przekazany został wniosek P.D. z dnia 30 kwietnia 2018 r. o wznowienie postępowania prowadzonego przez Sąd Okręgowy w B. pod sygn. III K [...] /15, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 8 września 2016 r., sygn. akt II AKa [...] /16, który uzupełniony został przez wnioskodawcę kolejnymi pismami (z dnia 17 maja 2018 r. zawierającym wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu, z dnia 22 maja 2018 r. i z dnia 30 maja 2018 r.). Uzasadniając wniosek skazany powołał się na poszlakowy charakter procesu w jego sprawie, oparcie rozstrzygnięcia jedynie na zeznaniach niewiarygodnego – jego zdaniem – świadka I.F., która nie dość, że nie zawiadomiła natychmiast odpowiednich służb o znalezieniu człowieka niedającego oznak życia i

składała sprzeczne depozycje, to jest osobą nadużywającą alkoholu, a została przesłuchana – z naruszeniem art. 192 § 2 k.p.k. – bez udziału biegłego psychologa lub psychiatry, który powinien określić jej stan umysłu, w tym jej zdolność do postrzegania lub odtwarzania postrzeżeń. Wskazywał wreszcie na kwestie związane z dowodem z badań DNA oraz pomówienia przez wskazanego wyżej świadka Z.M., który – jak to wnioskodawca określił – nie jest jego współoskarżonym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k., sąd orzekając jednoosobowo, odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w art. 545 § 2 k.p.k. (obrońcy lub pełnomocnika, będącego adwokatem lub radcą prawnym) bez wzywania do usunięcia braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny ma więc miejsce w zarówno w sytuacjach, gdy wniosek odwołuje się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania (użycie w treści przepisu stwierdzenia „w szczególności”), jak też wtedy, gdy wniosek zostanie w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, oparty na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

Taki charakter, a więc oczywiście bezzasadny, ma wniosek złożony przez skazanego P.D. Wnioskodawca nie wskazuje w nim na żadne okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę wznowienia postępowania. Wszystkie podnoszone przez niego kwestie, a więc poszlakowy charakter procesu, ocena wiarygodności świadka I.F., w tym jej przesłuchanie bez udziału biegłego psychologa, czy wreszcie zagadnienie badań DNA, były przedmiotem rozważań tak sądu *meriti*, jak i instancji *ad quem* (ewentualne naruszenie art. 192 § 2 k.p.k.). Żadna z tych okoliczności nie ma więc charakteru nowości wymaganego do przeprowadzenia

postępowania w oparciu o przepisy rozdziału 56 k.p.k., a w szczególności art. 540 k.p.k. Całkowicie niezrozumiały jest wywód skazanego dotyczący Z.M., który wszakże stanął pod zarzutem popełnienia czynu z art. 148 § 1 k.k., a ostatecznie został prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 239 § 1 k.k. Całokształt okoliczności wskazywanych przez wnioskodawcę, w tym również bezsporny fakt nie zgłoszenia niezwłocznie przez świadka I.F. znalezienia zwłok M.K., zostały rozważone przez orzekające w sprawie merytorycznej sądy, oczywiste więc jest, że nie są to ani nowe fakty, ani też nowe dowody, które dawałyby asumpt do podważania trafności wydanych w tej sprawie wyroków.

Rolą sądu w ramach postępowania wznowieniowego nie jest ponowna ocena dowodów, ani też weryfikacja poprawności orzekania w tym postępowania przez sądy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2013 r., V KO 71/13, LEX nr 1400598), a do przeprowadzenia właśnie takiej powtórnej oceny sprowadza się wniosek P.D.

W tym stanie rzeczy, wobec nie wskazania przez autora wniosku na jakiegokolwiek okoliczności, które stanowić mogłyby podstawę przeprowadzenia postępowania wznowieniowego, należało orzec jak na wstępie.

**Na postanowienie niniejsze przysługuje zażalenie do Sądu
Najwyższego w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.**

ał